

[Mølgaard]

ten kan have nogen særlig glæde af de dansksprogede programmer. Derfor er der virkelig grund til at fremholde for institutionen Danmarks Radio den kulturpolitiske forpligtelse, der eksisterer for denne institution. Jeg vil egentlig godt ved denne lejlighed sige, at jeg har da personlig i radiorådet støttet bestræbelser på at udvide Danmarks Radios service over for indvandrere. Men det er jo et andet bord.

Vi synes, at det må være overladt til institutionen Danmarks Radio og ikke til staten som sådan og dermed heller ikke til folketingsret som sådan at træffe beslutninger vedrørende disse ting, men de bestræbelser, VS foreslår, støtter vi i anden regie.

Vedrørende punkt 5 om tilskud til Indvandrernes Fællesråd og de nationale foreninger vil jeg gerne sige, at den bevilling, som gives til oplysningsforbundene, ser vi da gerne spredt til flere instanser, sådan at noget som alternativ kan tages fra FOF og AOF og gives til indvandrernes organisationer. Vi tror såmænd gerne på, at de har mere brug for det, men en særbevilling kan vi ikke støtte.

Vedrørende punkt 7 i forslaget om særlig bevilling til kulturaktiviteter må jeg også sige, at det er noget, retsforbundet ikke kan støtte, netop ud fra filosofien om, at det drejer sig om ligestilling og ikke om positiv særbehandling, i det hele taget ikke om nogen form for særbehandling. Den positive særbehandling er kun positiv en vis overgang. Jeg mener, at den giver anledning til krav om særbehandling i negativ retning på andre områder, og derfor mener jeg også, at de, der vil indvandrernes vel, bør betænke sig på at støtte forslag om at lave positiv særbehandling på nogle områder, hvor resultatet altså meget let bliver negativ særbehandling på andre.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne ved dette sidste forslag til de mange ordførere, måske især stedfortrædende ordførere, der de seneste timer har skummet over måden, det er arrangeret på, sige, at vi har gjort alt, hvad vi kunne, for at disse 5 forslag blev placeret rundt omkring på mødedagene, så de passede til kulturministeren, til socialministeren osv. osv. Det ville præsidiet ikke, selv ikke efter at enhver kunne se,

at dette her ville ske på grund af regeringens redegørelse. Sådan er det.

Så vil jeg gerne takke for den modtagelse, forslaget har fået fra en hel del sider. Jeg vil gerne takke hr. Brøndsted for den meget indgående debat, han gik ind i, og for et helt klart vellykket forsøg på at tage de her problemstillinger alvorligt, og de partier, som vi har takket flere gange i dag for at være enige med os et godt stykke ad vejen i de forslag her. Jeg synes nok, at den socialdemokratiske ordfører ved denne her lejlighed var ualmindelig selvglad på regeringens vegne og temmelig hovskisnovski med hensyn til, hvad det var, der her var sat til debat. Det skal jeg komme tilbage til.

De 7 punkter taget ét for ét: vi har mødt en vis velvilje over for den udvidede tolketjeneste, men jeg har lidt svært ved at se, hvad vi egentlig har at have den i. Når det kommer til stykket, er vi tilbage ved redegørelsen, der siger: en forsøgsordning med en udvidet tolketjeneste på lægeområdet. Det er højst tiltrængt. Det var et af de områder, jeg tænkte på, da jeg ved redegørelsesdebatten sagde, at der er sket uoprettelige ting på grund af sprogforbistring.

Ministeren erklærer sig enig i det her og også i, at tolkene ud over det sproglige skal have kendskab til de områder, de tolker på. Jeg vil da godt sige, som det også fremgår af vores bemærkninger, at vi har forsøgt at sætte os ind i det her, og de tolkekurser, der har været på handelshøjskolen, har ikke opfyldt det formål. Hele lærerstaben er alene sproglig. Der er ingen i lærerstaben på handelshøjskolens tolkekurser for indvandrersprog, der på det særlige område, de skal supplere tolkene med, har kendskab til vores sociallovgivning, kendskab til de medicinske udtryk, til hospitalsvæsenet og i det hele taget til sundhedssektoren, og det er altså en mangel. Når ministeren siger, at hun egentlig er enig i, at sådanne krav skal være opfyldt, så må jeg konstatere, at de altså ikke er opfyldt med forsøgsordningen, så det må forhåbentlig være noget, der kommer.

Punkt 3 om støtte til indvandrerblade, ja, det kan man godt kalde positiv særbehandling, som hr. Mølgaard sagde. Jeg mener, at det er et af de områder, hvor vi klart må erkende, at hvis man vil have ligestilling, er det nødvendigt med positiv særbehandling. Man kan ikke basere udgivelser på så små sprog-